

Příloha P.231

kapitoly 15 textové části odůvodnění

[Pokračování odůvodnění]

Čl. 40 odst. 6: Úpravy dle projednání: „(6) ÚPčP, regulační plán nebo územní studie mohou ve výjimečných případech ~~stanovit~~ **zpřesnit** typ struktury pro konkrétní plochy ~~odlišně. V těchto případech se k typu struktury stanovenému Metropolitním plánem nepřihlíží.~~“

Čl. 40 odst. 6 i ve svém předchozím znění směřoval pouze na zpřesnění regulace již obsažené v Metropolitním plánu, a to ve smyslu zpřesnění typu struktury – např. typicky v případě heterogenní struktury zahrnující více typů zástavby anebo různé vlastnosti jiných typů struktur. Formulace byla upravena, aby lépe odpovídala původně zamýšlenému smyslu a účelu odstavce 6, a to do následující podoby:

„ÚPčP, regulační plán nebo územní studie mohou ve výjimečných případech zpřesnit typ struktury pro konkrétní plochy.“

Významem se toto ustanovení shoduje s čl. 156 odst. 2, kde je uvedeno, že ÚPčP může zpřesnit Metropolitní plán, a to při respektování struktury stanovené Metropolitním plánem. Obdobně je v čl. 157 odst. 3 uvedeno, že ÚPčP může zpřesnit regulativy Metropolitního plánu, nesmí se tak ovšem stát v rozporu s koncepcemi Metropolitního plánu. Veškerá tato ustanovení mají za cíl umožnit územní studii či podrobnější dokumentaci blíže rozpracovat a zpřesnit regulaci, kterou závazně stanovuje Metropolitní plán.

Provedená úprava v čl. 40 není podstatnou úpravou návrhu ve smyslu § 53 odst. 2 stavebního zákona. Návrh územního plánu je podle § 53 odst. 2 stavebního zákona pořizovatel povinen znovu projednat v případě, že na základě (opakovaného) veřejného projednání došlo k podstatné úpravě návrhu územního plánu. Stavební zákon (na rozdíl od nového stavebního zákona) podstatnou úpravu návrhu územního plánu nijak nedefinuje.

Z rozhodovací praxe správních soudů lze dovodit „vodítka“ pro určení podstatné úpravy návrhu územního plánu v obecné rovině, kdy se soudy vyjadřují obecně k charakteru přijímaných změn a uvádí, za jakých okolností je již na přijímanou změnu nutné nahlížet jako na podstatnou úpravu vyžadující potřebu opakovaného projednání.

Za podstatnou úpravu v této obecné rovině pak soudy označily tyto případy:

- jedná se o změnu, která přímo ovlivní oprávněné zájmy některé osoby jiným způsobem než původní návrh, a tato změna není jednoznačně ve prospěch této osoby;
- jedná se o úpravy, které změnilý charakter přijímaného územního plánu a jím řešeného území v **podstatných rysech**;
- jedná se o změnu, kterou jsou nově **dotčeny veřejné zájmy** (dotčený orgán nemohl uplatnit své stanovisko);
- jedná se o změnu, kterou jsou nově **dotčena vlastnická práva** (vlastník nemohl vznést námitku);
- jedná se o změnu, kterou je podstatně změněn návrh řešení (veřejnost nemohla uplatnit připomínky).

Za nepodstatnou úpravu se v obecné rovině dle soudů naopak dá považovat úprava, která:

- je činěna na základě připomínek, které ačkoliv mohou být subjektivně vnímány jako velmi citelné, vedou pouze k odstranění formálních chyb a upřesnění územního plánu;
- přímo neovlivní oprávněné zájmy konkrétních osob jiným způsobem než původní návrh, nebo je tato úprava zcela v jejich prospěch;
- nemění charakter přijímaného územního plánu a jím řešeného území v podstatných rysech;
- se nedotýká nově veřejných zájmů, ani vlastnických práv a ani podstatně nemění návrh řešení.

Předmětný odstavec 6 v čl. 40 Metropolitního plánu upravoval budoucí stav, který teprve mohl (a nemusel) v budoucnu nastat, tudíž provedená úprava se nemůže nově dotknout veřejných zájmů ani vlastnických práv. Daná úprava nemůže přímo ovlivnit oprávněné zájmy konkrétních osob jiným způsobem než původní návrh, nemění charakter Metropolitního plánu a jím řešeného území v podstatných rysech a stejně tak nemění podstatně ani návrh řešení. Jde pouze o zpřesnění textu, aby lépe odpovídal zamýšlenému účelu a vedl k jednoznačnější aplikaci ustanovení. Nejedná se proto o podstatnou úpravu ve smyslu § 53 odst. 2 stavebního zákona.